

тивний модус, де у спадному порядку йдуть імперативний, індикативний та суб'юнктивний. Усі слогани мають превентивний характер із застосуванням стилістичної маркованості: метафора, персоніфікація, оксюморон. Слогани можуть бути культурно маркованими завдяки візуальному компоненту, а також мати специфіку мотивації до правильності вчинків або роз'яснення наслідків з кримінальним майбутнім.

1. Давидова О.П. Модальність тексту та засоби її вираження. Наукові записки Національного ун-ту «Острозька академія». Сер. Філологічна. Вип. 44. 2014. С.76-79.

2. Смушинська І.В. Категорія суб'єктивної модальності як показник індивідуально-оцінної картини світу. Мовні і концептуальні картини світу. К.: КНУ ім. Т. Шевченка, 1999. Вип. 2. С. 76-81.

Леонова Наталія Валеріївна
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ТА КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ЗАХОДІВ У МЕЖАХ АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЯК ЗАПОРУКА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИХ ДІЙ

У сучасному світі антикорупційне законодавство має бути реформованим відповідно до засад світових стандартів. І хоча у методичних рекомендаціях щодо організації роботи із запобігання корупції юридичних осіб, що належать до сфери управління МВС (Харківського національного університету внутрішніх справ) зазначається, що: «Корупційні злочини тягнуть за собою кримінальну відповідальність у межах, визначених Кримінальним кодексом України.

Проте законодавством передбачено також застосування адміністративної і дисциплінарної відповідальності за правопорушення, пов'язані з корупцією (наприклад, за порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, невжиття заходів щодо протидії корупції тощо)» [5; с.7], очевидним є те, що об'єктивно це не завжди відповідає вимогам часу.

З метою запровадження та контролю за виконанням антикорупційних заходів у межах антикорупційного законодавства переважною більшістю ВНЗ, промислових галузей і виробництв було прийнято велику кількість Антикорупційних програм, що мають забезпечувати успішність цього процесу. Це фіксують у своїх працях відомі правознавці: «За рішенням міністра внутрішніх справ України в Юридичних особах започатковано розробку антико-

рупційних програм, основою яких стала Типова антикорупційна програма Юридичної особи, затверджена рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції від 2 березня 2017 р. № 75, зареєстрована у Міністерстві юстиції України 9 березня 2017 р. за № 326/30194 (далі – Типова антикорупційна програма). Слід констатувати, що серед 62 Юридичних осіб сфери управління МВС обов'язковість підготовки антикорупційної програми Законом відведена Казенному науково-виробничому об'єднанню «Форт» МВС України» [5; с.9].

Зазначені програми мають переліки антикорупційних заходів, упровадження яких допоможе Україні подолати цю кризу.

У посібнику для уповноваженого підрозділу (особи) з питань запобігання та виявлення корупції наголошується: «Строки виконання заходів встановлюються з урахуванням ступеню виявлених корупційних ризиків та пріоритетності сфер діяльності. Окремі заходи щодо виявлених корупційних ризиків можуть здійснюватися відповідальними виконавцями на постійній основі. У такому разі доцільно встановлювати критерій строку «але не рідше... разів на рік» [1; с. 20].

У міжнародному політикумі Україну позиціоновано як країну, у якій наявний високий рівень корупції, до того ж зазначена проблема є поширеною фактично в усіх сферах державного життя, як на місцевому так і на правительственому рівнях.

Не зважаючи на вражаючий наявний потенціал в усіх галузях: освітній, природній, науковій, промисловій, дипломатичній, сільськогосподарській, культурній та ін., можливості для економічного, правового та особистісного розвитку в державі є штучно обмеженими, що спровокувало у наш час недостатній рівень конкурентоспроможності країни в світовому політичному рейтингу, зокрема за показником якості та прозорості влади та державних інституцій, служб внутрішньої та зовнішньої розвідки, безпеки.

Ситуація, коли наявними є високий рівень корупції та низький рівень задоволеності громадян діяльністю органів внутрішніх справ і державної влади характеризують сучасне становище нашої країни та її імідж для міжнародних партнерів. А тому ми посідаємо 64 місце за рівнем онлайн-послуг у рейтингові краї – членів ООН, 151-те місце в Transparency International серед 180-ти країн (за індексом сприйняття корупції), 173-тє місце за індикаторами державного управління Світового Банку серед 212-ти країн.

Такі наслідки є спровокованими негативним образом корумпованої одиниці державності серед інших набагато демократичніших і «прозоріших» у правовому статусі колег-держав.

Як зазначав головний спеціаліст відділу антикорупційної політики Департаменту законодавства з питань правосуддя, правоохоронної діяльності та антикорупційної політики Міністерства юстиції України Шапка Богдан Володимирович, презентуючи доповідь на сайті Мін'юсту: «Низький міжнародний рейтинг України, у першу чергу, обумовлений недосконалістю антико-

рупційного законодавства, декларативним характером більшості правових норм, у поєднанні з низькою виконавською дисципліною, відсутністю дієвих механізмів координації, взаємодії та контролю органів державної влади щодо реалізації антикорупційних заходів, що значною мірою сприяє виникненню корупційних ризиків і, як наслідок, формуванню корупційного середовища, яке сильно ускладнює правильне функціонування всіх суспільних та державних механізмів».

Правознавці та законотворці мають пам'ятати, що реформування антикорупційного законодавства відповідатиме міжнародним стандартам у сфері запобігання та протидії корупції лише за умови, якщо буде спрямоване не лише на демонстрацію міжнародній спільноті «досконалого законодавства», а на встановлення адекватного, ефективного практичного міжнародного співробітництва, що буде спроможним згармонізувати українську правову систему з ідентичними положеннями законодавств міжнародної спільноти.

Україна приєдналася до Групи держав Ради Європи проти корупції (ГРЕКО) у січні 2006 року, що уможливило для неї брати участь в оціночній процедурі, під час якої аналізуються розкриті обставини, що можуть мотивувати суб'єктів корупційного процесу. Також учасники отримують відповіді та інструкції з усунення передумов прокорупційних ситуацій. Це є обов'язковим, логічним процесом під час інтеграції України до загальноєвропейського правового поля, а також є актуальним засобом втілення гарантувань позитивних змін у законодавстві нашої країни перед світовою спільнотою. Ці реформи є підґрунтям процесу формування довіри до продовження впевненої імплементації сучасної міжнародної практики та досвіду з питань ефективності заходів із запобігання та протидії корупції.

Шапка Богдан Володимирович також погоджується, що в Оціночному звіті за результатами спільних першого та другого раундів оцінювання для України було сформовано певну кількість рекомендацій з метою реформування законодавства та його гармонізації відповідно до міжнародних стандартів у питаннях запобігання та протидії корупції.

Проте, поглиблення економічної кризи стало перешкодою для втілення потрібних змін. Це частково пояснює те, що Україна, втілюючи ті чи інші заходи стосовно рекомендацій ГРЕКО, наразі встигла впровадити лише невелику частину з них. Очевидним є те, що другим фактором, що заважає реалізації заходів боротьби з корупційними процесами, є системна політична криза в нашій державі.

Закони України «Про засади запобігання та протидії корупції», «Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень» і «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення», що було введено в дію з 1 січня 2011 року, мали позитивні наслідки, але останні півтора роки ми бачимо загальмування цих ініціатив та заміщення їх іншими, що здебільшого, на жаль, не функціонують так як вимагають міжнародні правознавчі та законодавчі стандар-

рти у цій сфері.

З метою охоплення якомога більшого сегменту цільової аудиторії інформацією щодо негативного впливу корупційних процесів та явищ, зростаючої кількості суб'єктів корупції на імідж нашої країни, використовують визнані методи та інструменти впливу на масову свідомість. Це закони та компетенції риторики, що є глибоко дослідженими та абсолютно ефективними. [2; с. 183-197].

Також у сучасному світі неможливо недооцінити роль масмедійного мовлення, його функційності, впливовості завдяки стилістико-синтаксичними засобам та, безперечно, елементам НЛП [3; с. 220-222].

Отже, з метою інтенсифікації процесу запровадження та контролю за виконанням антикорупційних заходів у межах антикорупційного законодавства, в Україні проводиться значна кількість різнопланових перевірок та інших осяжних заходів із залученням масмедіа, за допомогою яких контролюють й інтенсифікують стан процесу боротьби з корупційними явищами: «Головною метою таких перевірок є визначення через певні проміжки часу чи були такі заходи вчасно виконані і чи є вони достатніми для мінімізації ризиків. У свою чергу позапланові перевірки доцільно проводити для перевірки стану дотримання антикорупційних стандартів працівниками на постійній основі та як засіб реагування та перевірки інформації, яка надходить до Уповноваженого підрозділу. При цьому кожна із перевірок як планова, так і позапланова, повинні бути обґрунтовані і проводитися у найкоротші строки не перешкоджаючи нормальному режиму роботи структурних підрозділів» [1; с. 21].

Можемо зробити висновок, що процеси проведення антикорупційних заходів та контролю за виконанням цих актуальних заходів у межах сучасного антикорупційного законодавства є запорукою запобігання корупційних дій лише у випадку, коли вони є скоординованими. Оскільки будь-які заходи, недостатньо професійно організовані, та такі, що не мають належного синхронізованого контролю за їх виконанням, підтримки держави та масмедіа, аналітики наслідків, не будуть ефективними.

---

1. Бабакішієва Г.Н., Зеленьак О.П. Посібник для уповноваженого підрозділу (особи) з питань запобігання та виявлення корупції. Г.Н. Бабакішієва / О.П. Зеленьак // – К. : Центр політичних студій та аналітики «Ейдос». –2018. – 40 с.

2. Мацько Л.І. Риторика: навч. посіб. [для студ. вищих навч. закладів] / Л.І. Мацько, О. М. Мацько // – К. : Вища шк., 2003. – 311 с

3. Мелкумова Т.В. Посилення бехабітивної функції масмедійного мовлення стилістико-синтаксичними засобами / Т.В. Мелкумова // Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. Сер. 10. Проблеми граматики і лексикології української мови. – К. :, 2011. Вип. 7. – С. 220-222.

4. Сіверс Р.В., Кухарук А.В. Окремі аспекти функціонування уповноважених підрозділів з питань запобігання та виявлення корупції/ Р.В. Сіверс, А.В. Кухарук // [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://old.minjust.gov.ua/47882>.

5. Фодчук А. Б., Романюк П. І. та ін., Методичні рекомендації щодо організації роботи із запобігання корупції юридичних осіб, що належать до сфери управління МВС/ А. Б. Фодчук, П. І. Романюк // Харківський національний університет внутрішніх справ. – Київ : “ІНФОТЕХ”, 2019 – 90 с.